Torsdag den 29 September

Rasmussen Byskovs Jordefærd

Fhv. Landstingsmand S. Rasmussen Byskov, Sdr. Nissum, blev i Gaar begravet under meget stor Deltagelse.

I Hjemmet

paa »Sdr. Byskov« var der om Middagen en Højtidelighed.

Afdødes Svigersøn, Højskoleforst. A. Kristensen, Nr. Nissum, fremhævede Rasmussen Byskovs Kærlighed til Hjemmet, til Landet og Folket, Kongen og hans Hus, men mest til »Fædrelandet heroventil: det ny Jerusalem«. Det blev svært for Far til sidst. Derfor takker vi nu Gud for, at han tog ham hjem, og for, hvad han gav os igennem ham.

Amtmand Karberg talte om det vemodige ved at staa ved en gammel Medarbejders og Vens Baare. Vort Venskab, sagde Amtmanden, gaar helt tilbage til vort fælles Ophold i Landstinget og senere igennem en lang Aarrække i Amtsraadet. Ikke mindst hans Arbejde for Lemvig Sygehus bør nævnes. I Amtsraadet vil vi altid holde hans Minde højt i Ære.

Endvidere talte fhv. Førstelærer Nielsen, Humlum, hvorefter Lærer Moisgaard læste et Bibelord og bad en Bøn.

I Kirken

var der Kranse baade i Koret, i Midtergangen og langs Kirkeskibets ene Side, bl. a. fra Ringkjøbing Amtsraad og Ringkjøbing Amts Skoleraad, Kirkelig Forening for Indre Mission i Danmark, Kommunalforeningen, Lemvig Bank og Bankens Bestyrelse og Personale, Indre Missions Kreds paa Lemvigegnen, Indremissionærerne i Danmark, Lemvigegnens konservative Vælgerforening, Plejehjemsforeningen for Ringkjøbing Amt, Nr. Nissum Seminariums Lærerkreds, fra »24-erne«, Menighedsraadet i Thyboøn og fra en Række af Indre Missions Samfund paa Egnen.

Følget talte ca. 500 Mennesker, og det kneb med at skaffe Plads til dem alle i Kirken — adskillige maatte staa op. I Følget saas Amtmand Karberg, Ringkjøbing, og Politimester Dueholm, Lemvig, og flere Præster i Ornat.

sen fra Bestyrelsen for Indre Mission i Danmark.

Med Udgangspunkt i nogle Vers fra 92. Salme omtalte Præsten Rasmussen Byskov som en Mand, der var rodfæstet og grundfæstet i alle Kirkens Værdier. Han blev efterhaanden et stort og gammelt, knudret Træ, der strakte sine Grene vidt omkring, og nu da denne store Eg er faldet for Dødens Øksehug, er der bleven en stor tom Plads — ikke mindst i Indre Missions Bestyrelse. Han var en Personifikation af Indre Mission i dens bedste Skikkelse. Vi maa haabe, at Gud vil sende nye Lægfolk af samme Slags som han og sende en ny Vækkelse over Danmark.

Efter at Seminarist Gaarden Nielsen havde sunget „Den store hvide Flok" solo, blev Kisten baaret til Graven, hvor Pastor Nielsen forrettede Jordpaakastelsen, og Forst. A. Kristensen bragte Familiens Tak for den store Deltagelse.

I Missionshuset

samledes derefter op mod 400 Mennesker til en Mindesammenkomst, hvor den afdøde blev mindet i en lang Række Taler.

Sognepræst L. H. Laursen, Farsø, mindedes den Dag for 55 Aar siden, da man i hans Hjem fik en ny Forkarl, der skulde have en saa høj Løn som 200 Kr. om Aaret (hidtil havde 175 Kr. været det højeste). Den nye Karl var Rasmussen Byskov, og fra den Dag, han kom, fik Bibelen sin Plads paa Karlekammerbordet, og han fik en egen Magt over sine Medtjenere og lærte dem bl. a. aldrig at give op.

Fru Dyrlæge Lauridsen, Thyregod, havde fra sit Ophold i „Sdr. Byskov" rige Minder om det smukkeste Hjemliv, hun havde set. Der var Harmoni, Livsglæde og Tryghed i Troen paa Gud.

Provst Steffensen, Struer, fremhævede Rasmussen Byskovs værdifulde Indsats som Bestyrelsesmedlem i Nr. Nissum Seminarium gennem mange Aar. Det, som det for ham kom an paa, var, at vi holdt Linien, saa der kunde skabes en frugtbar Jordbund for de unge, saaledes at der ikke blot blev uddannet dygtige Lærere, men ogsaa troende Læ-

Ved Baaren talte Sognepræsten i Nr. Nissum, Pastor Ove Nielsen, som gik ud fra det Afsnit i Lukas Ev. 10. Kap., hvor der fortælles om Udsendelsen af de 70 Disciple, idet Præsten særlig fremhævede Jesu Ord til Disciplene: »Glæd jer ikke derover, at Aanderne er jer lydige, men glæd jer over, at eders Navne er skrevet i Himlen«. Det afgørende i Evighedens Lys er ikke, hvad et Menneske udretter, men hvad et Menneske er.

— Den Mand, hvis Kiste vi er samlet om, var, sagde Præsten, en af dem, der kom til at udrette meget, fik Indflydelse paa mange Omraader og fik betroet betydelige Opgaver. Han havde allerede paa et tidligt Tidspunkt i sit Liv et aabent Sind overfor, hvad der kunde bringe ham de virkelige Livsværdier. Hans Hjemstavn fik en Præst, der blev Redskab for en stor Vækkelse, og Rasmussen blev grebet deraf. I en lang Aarrække virkede han som Lærer for de unge ved Nr. Nissum Højskole, og den personlige Paavirkning af de unge, som der var særlig Lejlighed til under Højskoleformen, var noget af det, der optog ham i højeste Grad. Han kom ind i mange Bestyrelser, fik offentlige Tillidshverv og gik med Ansvarsfuldhed og Dygtighed ind i en politisk Gerning, men de Spørgsmaal, der særlig optog ham der, var de Spørgsmaal, der vedrørte vort Folks kirkelige Liv. Paa Rigsdagen kom han ikke til at staa i første Geled, og jeg ved heller ikke, hvor meget han kom til at betyde i det politiske Liv i snævreste Forstand, men en af hans Rigsdagskolleger har sagt til mig om Rasmussen Byskov, at han førte altid saadan en god Aand med sig. For ham var Hovedsagen ikke det, han fik Lov at udrette, men derimod dette, at hans Navn var skrevet i Himlen. Mest tror jeg han kom til at betyde derved, at han fik Lov at blive en Guds Ords Forkynder, og som saadan var han elsket og afholdt. Det var ikke originale eller stærkt logiske Tanker, han førte frem, men hans Vidnesbyrd var altid baaret af et varm Hjerte. Skønt han bestandig var paa Rejse og holdt af at komme ud blandt Mennesker, var han i sjælden Grad en Hjemmets Mand, og hans nærmeste har meget at takke for — og en stor og rig Arv at føre videre.

Efter Salmen „Udrust dig, Helt fra Golgatha" bragte Indre Missions Rejsepræst, Pastor Johs. Pedersen, Fredericia, en Hilsen fra Indre Mission.

Missionær Stidsen, Holstebro, bragte en Tak fra Indremissionærerne, og Pastor Roesgaard, Tørring, fremhævede Rasmussen Byskovs Betydning for Nr. Nissum Højskole gennem sin enestaaende Evne til at paavirke de unge i god Retning.

Fhv. Folketingsm. Vestertakkede for 21 Aars Samarbejde paa Rigsdagen og fremhævede, at Rasmussen Byskov var den drivende Kraft i den Bibelkreds, der blev oprettet paa Rigsdagen.

Lærer Moisgaard talte paa de gamle Seminarieelevers Vegne.

Sognefoged Alfred Christensen, Thyborøn, takkede for Rasmussen Byskovs Medvirkning ved Løsning af de særlige Problemer ved Kysten.

Smedem. Chr. P.. Dahl, Ringkjøbing, talte som Repræsentant for Ringkjøbing Amts Plejehjemsforening, Forstander Grønne, Struer, for Plejehjemmet i Struer, Garverm. Fynboe, Lemvig, for Lemvig Bank og Gdr. Anders Madsen, Lomborg, for Indre Missions Samfund i Lomborg.

Amtsraadsmedl. Jens Tang, Fabjerg, bragte en personlig Tak for værdifuldt Samarbejde i Amtsraad og Sygehusbestyrelse.

Endvidere blev der talt af Gdr. Chr. Gjelstrup, Rom, fhv. Folketingsmand Nørgaard, Mors, Jens Brunsgaard, Nr. Nissum, Lærer Odgaard, Nørlem, Gdr. Beck, Rom, P. Nygaard, Lemvig, m. fl.

Fru Forst. Kristensen, Nr. Nissum, fremdrog Minder fra Barndomshjemmet og fortalte flere smukke Smaatræk om sin Fader, idet hun tilføjede: Jeg vilde ønske, at alle Fædre var som Fader.

Pastor Ove Nielsen sluttede Mindefesten med Andagt. En stor Del af Forsamlingen havde maattet bryde op forinden, idet Mindesammenkomsten først sluttede Kl. 20,30.

Gustav Rasmussen Vært ved fin Middag

Paa det elegante Hotel Pierre paa Fifth Avenue i New York gav Udenrigsminister Gustav Rasmussen i Aftes en Fest, der efter Telgr. til Jyllands-Posten betegnes som en af de mest betydningsfulde, som Danmark har givet efter Krigen. Udenrigsministrene Dean Acheson, Vishinsky og Schuman var blandt Gæsterne. Bevin maatte sende Afbud, da